

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEK LAP

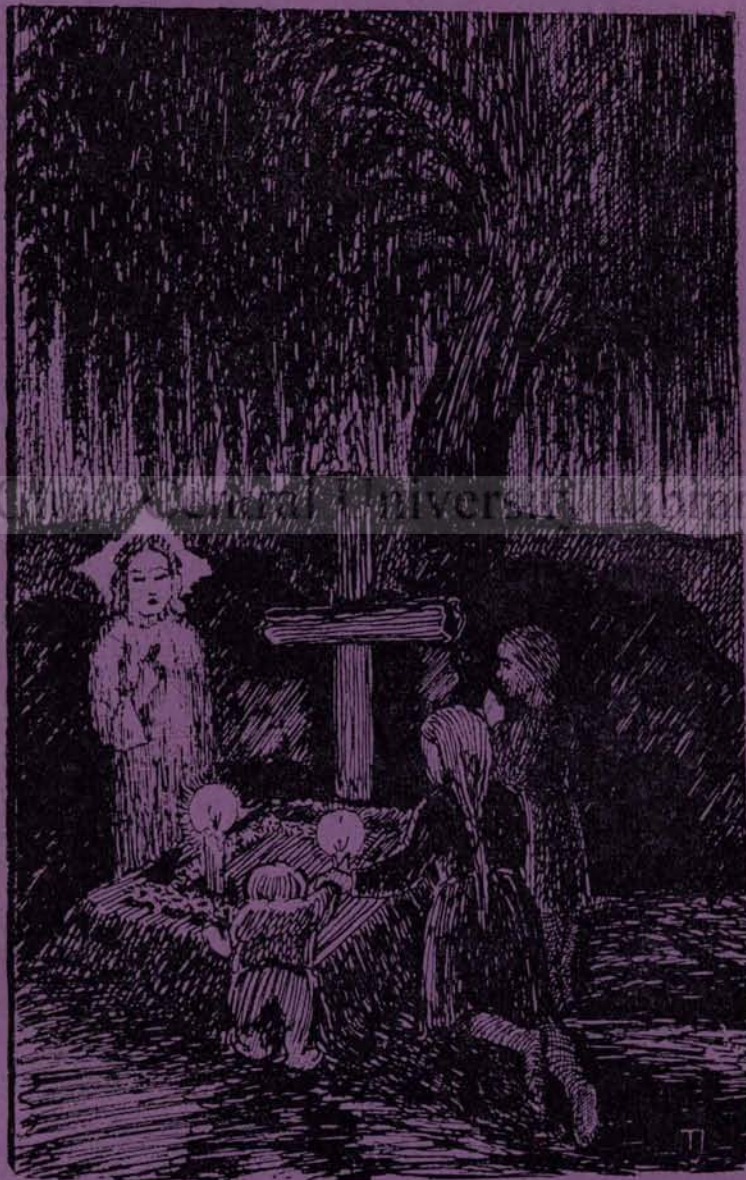
HALOTTAK ESTÉJÉN...

1936. NOV.

1.

IV. ÉVFOLYAM

31. szám

Rajzolta
Teleky József
București.

November eleji bús őszi időbe'
Halottak estéjén kinn a temetőbe'
Szomorúfűz alatt édesanya sírja,
Körülte bánatát három árva sírja.

Ne sírj három árva, él még a jó Isten,
Búban, gondban, bajban veletek lesz itten.
Megsegít, kézenfog, szive mindig tárva
Számotokra is, három anyátlan árva.

F. LÁSZLÓ MARCELLA.

APRÓSÁGOK • TARKASÁGOK

November.

*Az ucca egy sár-tenger
Itt a borús November
Ködös-borús a határ,
Nincsen virág, nincs madár,
Sárban, vízben ne járjunk,
mert ál ázik a lábunk.
S betegséget szerezzünk:
Bajt szülőknek s jajt nekünk.*

L. ADY MARISKA.

Az Új Cimborá kiadóhivatala szeptember-október havi számokból sokfelé küldött mutatószámot és küld még a novemberi számokból. Minthogy ez a kiadóhivatalnak nagy többletkiadást jelent — kérjük a lekövetkező, tanítókat s mindazokat, akiknek mutatószám meggy, hogy az elküldött mutatószám után egy postai lapon azonnal értesítsék kiadóhivatalunkat a megrendelésről. Megnem rendelés esetén kérjük a lapot visszaküldeni, nehogy tévedésből a kiadóhivatal a lap megtartásának esetét lássa fennforogni. Mutatószámként csak egy számot küld a kiadóhivatal.

Mondjad gyorsan:

*Gergely nyelve — helybe fejeve —
Tejbe éjtve: enyvet nyelt le.*

Földes Z. bácsi.

A téli toborzóversenyéről.

Van nagy öröm szerte az országban a gyermekek között. Hogyne! egy pár galambot nyerhet az aki legügyesebben toboroz. Vagy egy édes, aranyos fehér nyúszikát. Akármelyikért is érdemes toborozni. És mi az a toborzás? Mindenki megbeszéli a barátjával, barátnőjével ismerősével hogy járassa ő is az Új Cimborát. 4 évtől 14 évig mindenkorú gyermek megtalálhatja benne azt, ami őt éppen érdekli.

Aki semmiképen sem tud toborozni, írja le az ismerős gyermekeknek a pontos címét, lakhelyét, utca, házszámát, megjelölve, hogy az illető hanyadik osztályba jár — s küldje be a kiadóhivatalnak. Ezeknek küldünk egy-egy mutatószámot, hogy szülei is lássák és rendeljék meg a lapot. Ha a beküldött címek közül lesznek megrendelők, a beküldő részt vesz a toborzó versenyen a beküldött címeikkel. Minden megrendelőt egy-egy rovással jelölünk. Azonban ezt megírjuk, csak olyan ismerős barátnak, vagy barátnőnek írjátok meg a címét, akiről föltételezték, hogy meg is rendelik a lapot.

Toborzó.

Ugy látom a cluji-ak nagyon törekszenek megnyerni a két szép galambot és a piros-szemű, fehér nyuszit. Köztük már megindult a versengés.

Léderer Éva II. g. o. t. Cluj, a következő kis cimborákat toborozta: Glasner Judit és Hirsch Melitta Cluj.

Hönigsberger Péter Cluj, pedig Kozma Pál IV. g. o. t. Timișoara.

Hófehérke.

Írta: Dr. Dobos Ferenc.

3

A király nyomában a zaj — amint elhallgatott, felhozott a királyné három gyilkos rabot — a tömlöcből. Féltek azok, hogy felkötik őket, és nem látnak napvilágot — soha, soha többet. S a királyné így szól: ugye megérdemelnétek — az akasztófát, oly súlyos — az a sok, sok vétek. Mit szólnátok, ha kegyelmet — adnék én most nektek? s hozzá ezüst- s arany-kincset — annyit elvihettek, amennyit csak elbirtok. De — ára van ám ennek! Szabadságot s hozzá kincset — nem könnyen keresnek! Egy gyermek van az utamban! El kell onnan tenni! Rátok bízom! Óljétek meg! — Hisz az nektek semmi. Még ma este vigyétek ki abba az erdőbe. Óljétek meg és a szivét — hozzátok előmbé. Akkor aztán elmehettek, amerre csak láttok — Es mindenik elvihet egy — jó nagy kincs zsákot.

Hófehérke a három zsvány karmaiban.

Megörül a három zsvány, hogy ily könnyű szerrel — szabadulnak, s elindultak a szegény gyermekkel. Azt hazudták szegénykének, hogy az édes apja — akar tőle elbúcsuzni — és azért hivatja. Még örült is Hófehérke, hogy meglátja apját, s a zsványok, hogy a kincset — könnyűszerrel kapják. Hogy beérnek az erdőbe, már nem tétováznak, megmondják, hogy meg kell halni, — a szegény kis lánynak. Hogy miért, azt nem tudják, de — ez a parancsolat. Kéri őket Hófehérke, ne tegyenek olyat, hisz ő nekik sohse vétett, életére miért törnek? Mondták azok, hogy parancsa — ez a királynőnek. Hisz én neki se vétettem, úgy szerettem mindég, hagyjatok itt az erdőben, menjetek el innét. És oly szivrehatón kérte, hogy megesett rajta — a szivük, bár a zsvány nem — oly jószívű fajta. Őzet öltek meg és szivét — királynénak vitték, elhitte, hogy a kislányé, s megadta, mit ígért.

(Folytatjuk.)

Temetésem napján.

*Bús ősz legyen temetésem napján
Sárgult lombok hulljanak csendesen!
Dalos madarak hallgassanak némán,
Míg síromhoz a kocsi kiviszen.*

*Ne legyen virág színpompázó díszben,
Ne ragyogjon a fáradt őszi nap,
Legyen körültem bús-bánatos minden,
Míg behantolják az én síromat!*

*Ne kísérjen senki a temetőbe
Utánam könnyet nehogy ejtsetek,
A borús égnek kristálytisza csöppe
Sírja el azt — közömbös emberek!*

(București)

*Vagy még se így! Majd temetésem napján
Ragyogj fényes tavasz-napsugár!
Zöldelő bokrok elrejtett magányán
Kezden dalába minden kis madár.*

*Nyíljon virág a selymes zöld mezőkön,
Virítson díszben jázmin, orgona,
Ki szürkeségben jártam a világot,
Fényben tegyem meg utolsó utam.*

*Kísérjenek sokan a temetőbe
Zokogva sírjon mindenik harang,
Csillogjon könnyesepp mind a két szememben,
S légy a síromnál drága jó fiam!*

KELEMEN LAJOS

Holstein Mária.

A régi cimborák, akik már bajszos emberek, legalább is nagy diákok, vissza fognak emlékezni erre a névre. Az Elek apó Cimboraujságjában gyakran találkozhattak e névvel versek vagy mesék alá írva.

Gyermekről írt — gyermekeknek vidám vagy komoly történeteket, verseket. A valóságban megtörténteket is elmesélte. Az egész élete csupa mesemondás. Mesélt a családban a rokongyermekeknek, az iskolában a tanítványainak és mesélt a Cimborán keresztül az egész ország gyermekeinek.

Mert tanítónő volt, a dej-i református iskolának becézett, szeretett „Mari“ nénije, aki minden kis tanítványának a kérésére külön köszöntő verset írt.

Amikor az Uj Cimborá 1933 áprilisában megindult, írta, hogy ő is szívesen és örömmel mellé áll a gyermekujságnak, mert hiszen ez kötelessége mindnyájunknak, akik tollat forgatunk — így írta. Aztán váltottunk még néhány levelet, de azok csupa szomorúságot hoztak. Beteg lett Mária néni, suiyo nagy beteg.

— Sokat gondolok az Uj Cimborára — írta még ekkor is. — Csak gyógyuljak fel,

uj meséket fogok írni és elküldöm a mostani kis cimboráknak. — S úgy látszott, hogy javult is, azonban egy napon mégis csak itt hagyta az ő kis tanítványait s mindazokat, akik szerették őt.

Mária néni elment oda, ahonnan nem jön vissza senki. De itt maradtak a meséi, a versei, amelyekben lelke tovább él.

Most az elmúlt hetekben egyetlen élő férfi testvére, Holstein Samu, meglátogatta az Uj Cimborát és átadta a szerkesztőségnek szellemi hagyatékát, a kéziratait: meséit, szindarabjait, verseit, hogy őrizzük mi tovább. Az ő emlékét őrizzék meg a gyermekek, akik elolvassák majd a műveit.

Az Uj Cimborá hálás köszönetet mond a Holstein családnak ezért a szép hagyatékért. Igyekszünk majd a Holstein Mária emlékéhez méltóak is lenni. Időről-időre közölni fog a lap e kéziratokból.

Eddig megjelent munkái: Katóka könyve, mesék, versek.

Olvassátok szeretettel Uj Cimborák a Holstein Mária írásait — olyan szeretettel, amilyen szeretettel ő írta azokat nektek.

Szerkesztő néni.

Jan Wolski:

Meséből valóság.

Fordította: Kormos Jenő.

(20. folytatás.)

És alkudozni kezdtek a Magúrka csúcsára, a menedékházra és a hegy egész lejtőjére. Többször is megfordultak ott a vétel ügyében.

S a végén — mindent megvettek!

És tudják-e, minek? A legnagyobb ifjúsági szövetkezetnek!

Építkezni kezdtek.

Majd meglátják, milyen nagy telepet létesítettek. A hegy tetején levő menedékházat is, honnan olyan gyönyörű kilátás nyílik a távoli Tatra hegységre, olyan szépen átalakították, hogy annál szebbet nem lehet találni az egész havasban.

És hogy dolgoznak! Hogy gazdálkodnak!

Az aztán a gazdálkodás, amit ott végeznek! Nyáron át legalább háromszáz fiú és lány lakik a telepen. azonfelül több, mint ezer látogatója érkezik az ország minden részéből.

Kitűnően megy ott minden!

Az óramű pontosságával végzik dolgaikat. Minden a maga idejében történik és minden a maga helyére kerül.

Tűlzás nélkül mondhatom: a Magurkahegyi telep egész környékünk büszkesége.

De már itt is vagyunk Beszkiden. Önnek itt kell leszállania.

*

A vonat csakugyan lassított és megállott.

— Viszontlátásra, uraim!

— Viszontlátásra, uram!

Kiszállottam.

Régi ismerősök.

— Isten hozta, Wolski úr! — Isten hozta!

Hat fiatalember állott körül jó szorosán. Hat fiatal arc mosolygott rám vidáman. Hat fiatal kéz nyúlt felém erős, szívélyes szorítás-sal.

Három egészen felnőtt sorban levő ember volt és három fiatalabb: két férfi, egy fiatal asszony, két derék, eleven fiú és egy okosarcú, fiatal leány. Mindannyian olyan napbarnítottak, mint valami négerék.

*

— Azonnal felismertem Wolski urat, amint a kocsis ablakán kinézett, pedig jó tíz éve elmúlt már, hogy nem láttam, — fordult felém egy erőstermetű, huszáros bajúzkájú, szőke férfi.

Csak néztem, néztem, de nem ismertem fel.

— Dymek Antal vagyok!

— Dymek úr?... Bocsásson meg... de nem emlékszem.

— De Antira — a kéményseprőre bizonyára emlékszik, Wolski úr!

S valóban — a régi Anti állott előttem — a kéményseprő.

Meghatottan szorítottam meg a kezét.

— Itt pedig a feleségem, szintén régi jó ismerőse, kedves Wolski úr, — mutatta be Anti a mellette álló fiatalasszonyt.

Kezet csókoltam a kedves teremtesnek.

— Sajnos, megint nem emlékszem.

— De Hajnalkára, a tanítóképzői növendékre csak emlékszik, Wolski úr?

— Hajnalkára! hát hogyan emlékezném?! Ó, nagyon jól emlékszem!... Még arra is emlékszem, mikor egészen kis hölgyike volt és — édesanyja nem kis bosszúságára — felszabdalta a legszebb ruháját, hogy a babáját legyen mibe szépen felöltöztetnie! Hát hogy is felejténem el Hajnalkát, aki később olyan okosan tanította édesanyját a könyvelésre!... Azon a hat, vagy hét nyáron, mikor az én jó tanító barátomnál nyaraltam, mindent megtudtam ám magukról!

— Én határozottan visszaemlékszem önre, Wolski úr, — mondta a második férfi, egy magastermetű, dús szőkehajú, krisztusképű úr.

— Én vagyok Pista, abból a barátságtalan házból, ahol olyan sokszor felkeresett...

— Valóban Pista, a régi Pista. Csak azóta megnyúlt, megerősödött. De ugyanaz a megnyerő tekintet, ugyanaz a barátságos mosoly két finom szájaszélén.

*

— Most pedig, ha megengedi, kedves Wolski úr, — bemutatom ifjúságunk képviselőit, — mondta Pista.

— Malek Jolán vagyok, a „Leányotthon“ kiküldöttje.

— Rajka László, a „Fiúotthon“ kiküldöttje.

— És én Vasváry Ferenc, a külföldi vendégek képviselője, — mondta a második fiú teljesen hibátlan lengyel nyelven, csak alig érezhető idegen hangsúllyal.

— De menjünk már a szekérhez, mert a mi Bódink biztosan türelmetlenkedik ezóta! — mondta Anti.

Bódira kétségkívül emlékszik, Wolski úr. Egy faluban laktunk, egy iskolába jártunk. Nagyon derék fiú. Együtt kéményseprősködtünk, együtt huncutkodtunk és most is együtt dolgozunk.

Beljebb kerültünk a perronról.

*

Az állomás másik oldalán hatalmas krakói szekér várt reánk; két gyönyörű almásszür-

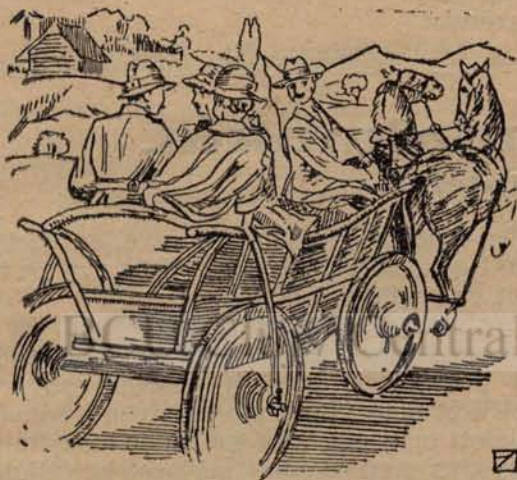
ke ló volt elébe fogva, díszes krakkói járommal a nyakukban. A lovak türelmetlenül csapkodták a kövezetet erős patáikkal, nyakukat nyújtogatták és hatalmasokat horkantottak zabos jókedvükben.

Nyomban felismertem Bódit, Anti jóbarátját, amint napbarnított arcával barátságosan rám mosolygott.

Újabb szívélyes üdvözlés következett.

Végül elhelyezkedtünk a szekérben, a kényelmes üléseken.

Bódi megrántotta a gyepelőket. A lovak táncos léptekkel indultak el s utána gyors trappba kezdtek. Szekerünk nagy zajjal robogott végig a kövezeten.

Két gyönyörű almásszürke ló volt a szekér elé fogva.

— A telepig még jó néhány kilométert kell szekereznünk. Ezalatt elmondjuk a mi régi, jó védnökünk jóbarátjának, hogy mi minden történt velünk az utóbbi években.

— Nagyszerű! Kérem, meséljék el! Először Antika, utána Hajnalka ö nagysága, végül Pista és Bódi. Jó lesz?

— Jó!

— Hát akkor, Anti, csupa fül vagyunk!

Anti elbeszélése.

Mikor a népiskolát elvégeztem — kezdte beszédét Anti, — a kerületi központunk igazgatójának nagy szüksége volt egy fiú kisegítőre. Igazgatónk, ki még a kiküldöttek nagygyűlésén ismert meg engem, váratlanul levelet küldött nekem, melyben azt ajánlotta, hogy haladéktalanul jelentkezsem arra a kisegítő állásra.

Nagyon megörvendtem a meghívásnak.

De apám sehogysem akart elengedni.

— Ej mit, — mondta bosszankodva — itthon, az apád házában talán nincs mit enned? Miért csálnak téged idegenbe, hogy kutyájuk

légy? Dolgozz csak itthon! Itt is szükség van rád.

De nem hagytam magamat meggyőzni.

Iskolai szövetkezetünk kedves védnökével — folytatta Anti, hálás visszaemlékezéssel — igyekeztünk meggyőzni apámat, hogy aki a szövetkezeti központban dolgozik, az nem idegen embereknek a kutyája, hanem a saját maga munkaadója, a nagy, mindnyájunk javát szolgáló testvéri közösség keretében.

Meggyőztük őt arról is, hogy a központ meghívása nagy megtiszteltetés rá nézve. Afelelől is megnyugtattuk, hogy ott mind többet és többet fogok tanulni és idővel értelmes, hasznavehető tagja lehetek a társadalomnak.

És apám valahogy mégis elengedett.

*

Elúztam a kerületi központba. A toronyszobában kaptam állandó lakást.

Az igazgató nagyon jó volt hozzám. Úgy gondoskodott rólam, annyit járt utánam, mint ha a saját öccse lettem volna. Rendre bevezetett a központi szövetkezet összes ügyeibe. A legegyszerűbbtől a legnehezebbig. Türelmesen oktatott a hosszú téli estéken. Jó könyveket kölcsönzött olvasásra.

Neki köszönhetem, hogy az vagyok, aki vagyok.

Négy év múlva pedig a központ saját költségén felküldött Varsóba, az egyéves szövetkezeti továbbképző tanfolyamra. Szorgalmasan tanultam és sokat haladtam.

A tanfolyam elvégzése után visszatértem kerületi központunkba.

*

Egyszer, visszatérésem után csaknem egy évre, hozzámlépett az igazgató, amint az fróasztalnál dolgoztam — és így szólt hozzám:

— Anti, végy gyorsan egy ív tiszta papírt és írd szépen egy ajánlatot az egyik vidéki ifjúsági szövetkezet igazgatóságának. Amint tudod, az a szövetkezet nemrég alakult és most megfelelő ügyvezetőt keres. Én téged ajánlotalak erre az állásra, mint kipróbált szövetkezeti munkaerőt.

Egy hét múlva megjött a válasz, melyben értesítettek, hogy ajánlatomat elfogadták. Két hét múlva új állomáshelyemre utaztam, miután jó igazgatómtól és kedves családjától fájó szívvel elbúcsúztam.

Új, önálló munkakörömben elég eredményesen dolgoztam, mert jó igazgatóm oktatásai és a varsói tanfolyamon szerzett tapasztalatok alapján minden nehézséget sikerült leküzdenem.

*

Abban az időben ismerkedtem meg Hajnalával, mint nagyleánnyal. (Folytatjuk.)

Fiamhoz.

Irtá: Dezső bácsi.

A Bibliát sokan lapozzák,
S a szövegét nagyon jól ismerik...
De jaj! mit ér, ha kába lelkünk
A szeretetforrásból nem merít.

Pedig bűvös hatású forrás
A szeretet, mely üdítő ital...
Annak, ki nem vágyik utána
Lelkéből az öröm s jószág kihal...

Nem a harag és nem a bosszú
Ad keblünknek nyugodt érzéseket...
Boldog csak az, ki szíve mélyén
Sohsem gyűlöl s nagylelkűen feled...

Ki megbocsát a rágalomnak
És nem kesereg sokat a nyílt seben...
Ki így rebeg imát az ellenfélért:
„Vakságát oh! ne büntesd Istenem!”

A Bibliát, ha olvasod fiacskám
Szent szellemét addig nem ismered,
Míg lelkedben ki nem virágozott
A csodafa: az emberszeretet.

Feledd el a bánatalmakat.

Mese. Irtá: Gál Lajosné.

Volt egyszer, hol nem volt, volt egy szegény asszony és annak három gyermeke. Kicsi szalmafedeles házban lakott a család és alig volt betevő falatjok.

Rongyos cipőjük miatt, a téli nagy hidegben még iskolába sem mehettek a gyermekek.

Egyszer elindult a szegény asszony, hogy az erdőben száraz ágakat gyűjtsön, mert arra nem volt pénze, hogy a piacon fát vegyen.

A mint szorgalmasan szedegeti az ágakat, megszólal mellette egy haragos hang:

— Hogy mersz te az én erdőmben ágat szedni? Ki engedte meg neked?

A szegény asszony ijedten engedte el kötényét, melyben az ágakat gyűjtötte s azok leestek a hóra.

— Bocsánatot kérek, szólt reszkető hangon, de gyermekeim megfagynak ebben a hidegben, fára pedig nincsen pénzem. Gondoltam ez a rözse úgy sem kell senkinek.

Eközben félve nézett fel a nagy úrra, ki jó meleg bundában állt ott, vállán puskával. Arca a hidegtől és haragtól piros volt. Újra reáivallt az asszonyra:

— Szedd fel hamar a galyakat és vidd be a kastély konyhájára, jó lesz ott is a tűzre.

De amint kimondta, a kemény szavakat és megfordult, hirtelen elcsúszott a síkos havon és elesett. Puskája elsült és a golyó a saját lábát sebezte meg.

A szegény asszony abban a percben elfeledte a szívtelenséget és durva szavakat segélyére sietett, de a sebesült nem tudott felkelni. Ekkor az asszony levette durva darócát, összegöngyölte és párna helyett feje alá he-

lyezte, ő pedig gyorsan felszedve az ágakat szaladt a kastély felé, hogy hírvül vigye a bal esetet és segítséget hívjon.

Az úrnőnek elmondta, hogy férjét mi baj érte s az elszaladt intézkedni, hogy a sebesültet haza hozzák. A szegény asszony zavartan nézett szét, hogy vajjon merre is van a konyha? Így látott meg egy szép kis szőke leánykát, ki könnyezve támaszkodott a lépcső korlátjához.

— Kisasszonyka legyen szíves megmondani, hol van itt a konyha, hogy ezt a rözst letegyem.

— Miért szedtél a mi konyhánkra galyakat? Van nekünk elég tűzifánk, kérdezte a kislány csodálkozva.

Az asszony elmondta, hogy a úr parancsolta így, mert az ág az ő erdejéből való és ő teljesíti a parancsot, pedig szegény gyermekei meg fognak fagyni a hideg lakásban.

Az asszony elfordult, de a kislány meglátta, hogy szemeiből könnyek hullanak.

— Neked sincs semmi meleg ruhád? Kérdezte részvétellel.

Az asszonynak akkor jutott eszébe, hogy darócából párnát csinált és ijedten mondta:

— Az erdőben maradt, de sietek érte, nehogy elvigye valaki, ha elhozzák az urat. A leányka csodálkozott:

Hát az ő apja őrzi a szegény asszony darócát?

— Miért hagytad ott? kérdezte tovább, nagy kék szemeivel az asszonyra nézve.

— Csak, hogy ne maradjon az úr feje a hideg havon, míg érte mennek.

Most a kislány könnyei hulltak és át-

ölelte a szegény asszony nyakát.

— Milyen jó vagy! Köszönöm, nem feledem el.

Ez szégyenkezve szabadkozott:

— Jaj kisasszonykám meglátja valaki, én csak olyan egyszerű asszony vagyok.

A kisleány csak sírt és könnyei az asszony felakasztott kötényébe hullottak.

Eközben megérkeztek a sebesülttel, a lányka is elköszönt és beszaladt, az asszony pedig hazaindult. Kereste az erdőben a daróccát, tudta a helyet biztosan ahol hagyta. Még ott voltak a sebesült vércseppjei is a havon, de a darócot nem találta.

Otthon azonban meglepetés várta: szegény

háza előtt, egy szekér állt, mely a kastélyból hozott minden jót a kis családnak.

A kályhában vígan pattogott a tűz, egy jó halom vágott fa volt a szegletbe felhalmozva.

Ilyen boldog karácsonyt még nem értek életökben, mint ezen a télen.

A gyermekek áhítatosan mondták:

— Ugye édes anyánk, mindezt a Jézuska küldte nekünk, a jó emberek által.

— Csak ti is legyetek mindig jók és tisztaszívűek, mondta szeliden az asszony, hogy megérdemeljétek a sok jót.

— Jók leszünk! Jók leszünk! Felelték a gyermekek kórusban és anyjuk örömmel csókolt a sorba őket.

Az első gimnázista.

Megkezdődött az iskolai év. Akik tavaly jól felhasználták a tanulási időt, azok most egy-egy feljebb léptek. A pacalistából zsirospista lett, a zsirospistából kiskirály, a kiskirályból — nos — hogy is szokták mondani? I. osztály pacalista, II. osztály zsirospista, III. osztály kiskirály, IV. osztály tovább állj!

A mondókából is kifetszik, hogy a negyediknek tovább kell állnia. Vagy a felső osztályos elemisták közé lép és tekintélye lesz a többi elemisták között; vagy átmegy a gimnáziumba, — újra elsősnek.

Ő ugyan szörnyen magasan hordja az orrát, a többi elemistákkal szóba sem áll, azonban a gimnáziumban mégis csak ő a legkisebb: az első gimnázista.

De nézzetek csak meg, az első gimnázista ezt észre sem veszi, azt hiszi ő a legnagyobb úr. Az Uj Cimborát is lenézi, azt mondja, hogy egy első gimnázista csak nem vesz már kezébe egy gyermeklapot? De ezt csak azért mondja, hogy harmadik gimnázista korában újra visszarendelje. Mert így van, rendszerint az első gimnázista lerendeli a lapot, hogy ő már kinőtt belőle, de mint harmadgimnázista újra visszarendeli, mert közben megokosodik és rájön, hogy bizony az Uj Cimborá még a III-ad gimnázistának is hűséges, kenyerespajtása.

Névnapi köszöntők.

Az elmúlt években állandóan közölt hónapok elején köszöntő verseket az Uj Cimborá, melyeket úgy iskolában, mint a családban megtanultak a gyermekek. Több oldalról is érdeklődtek, hogy több és újabb köszöntő verset nem közöl az Uj Cimborá?

Az elmúlt esztendőben hónap kezdő verseket közöltünk rendre-rendre. Amennyiben

ezek most befejeződnek s mivel látjuk, hogy a köszöntő versekre szükség van, ismét megkezdjük a köszöntő versek közlését. Holstein Mária az elhunyt gyermekirónő hagyatékában egész bokrétára való köszöntő verset találunk. Ezekből rendre-rendre közölni fogunk.

Köszöntő.

Irta: *Holstein Mária*

(Katica, Erzsébet, Jolán, Piroska, Irén, Mária stb. névnapokra.)

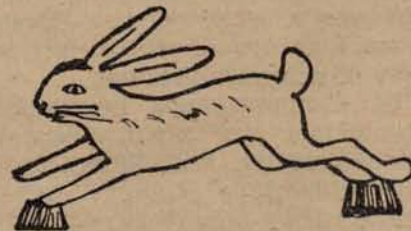
*Mariska néneinek ma van nevenapja
A jó Isten, lelkem, jó sokáig tartsa
Mindig tele legyen az éléskamrája
Ne kelljen örökké a piacot járja.*

*Mindig tömve legyen, a pénzes táskája
És a sok vendéget rőzsás arccal várja
Hogy ha így teljesül szive kívánsága,
Ujra eljövünk ám becses névnapjára.*

*Akkor lesz csak vírság, dincm-dánom banda,
Még a mosolygó ég is majd azt kacagja
És leküldi hozzá aranyos sugarát
Elhozzók a mennynek dús, gazdag áldását.*

Játék is, rajz is.

A rajzokat tervezte: **Bilkay Gizella** tanítónő.

Ezt a nyuszit bizonytalán a vadász kergeti, hogy úgy neki iramodott. De ti azért csak csípjétek nyakon, ne engedjétek tovább menni, ragasszátok be öklémét is gyűjteményetekbe.

Évike világbaindulása.

Au! vau! ez nem tréfa,
Gyere vissza, kicsi Éva.
Ne menj olyan messze útra,
Erdőn túl a tündérkútra.
Kis pajtás, a Bodri mondja
S Évike nagy a gondja,
Évi indul a világba,
De csak addig viszi lába,
Mig a Bodri visszacsalja
S anyja hívó szavát hallja.

L. M.

Megszólalnak az édesanyák.

Az Uj Cimborá hasábjain megszólaló édes anyák engem is a levélírára készítetnek.

Teljesen osztozom a Weinhold Kálmánné véleményében. Mi nőszövetségi asszonyok tehetünk legtöbbet ezért a kis ujságért. Összejöveleink, teáink, előadásaink, mind alkalmasak a toborzásra. Minden nőszövetségben akadhat egy ügyes asszony aki a toborzást a kezébe veszi s a gyermekes édesanyákat betoborozza s az új előfizetőket egy levelező lapon beküldi a kiadóhivatalnak.

Az Uj Cimborá- napok bevezetése nem lehet problémája egy nőszövetségnek sem, legyen az református, katolikus, zsidó, unitárius vagy lutheránus. Mindenik bevezetheti, különösen a városi nőszövetségek.

De a családban is helyet lehet adni a toborzásnak.

Igaz, hogy ma sok családban elég az iskoláztatás gondja. Ez anyagilag minden erőt

lefoglal. De ha a családban van egy-egy módosabb nagynéni, keresztmama, nagyapa, meg kell őket nyerni, legyenek ők a gyermekek patrónusai, járassák ők az Uj Cimborát. Hiszen az a havi tizenhét leli elenyésző csekélység ahhoz az örömhöz, amit ez a kis lap a gyermekeknek jelent.

Azt hiszem más édesanyák is hozzám hasonlóan gondolkodnak.

Orosz Istvánné
lelkész neje

Ahogy kis munkatársaink írnak...

Az Uj Cimborá őszi kirándulása.

Vasárnap délután, szeptember 19-én arra az örömhírré gyűltünk össze a cserkészotthonban, hogy mi, a kis cserkészek az Uj Cimborával megyünk közös kirándulásra.

A főtéren, a Mátyás-szobor előtt volt a gyülekező. Fél háromkor el is indultunk, majd kitértünk a szeliesei útra s úgy a Bükk felé. A kincstári erdők aljában, a homokbánya alatt ütöttünk tanyát. Köröskörül erdők, dombok, hegyek, nagyon szép helyen telepedtünk le. S mivel éhesek voltunk, jócskán falatoztunk. Azután tüzet raktunk és csemegének kukoricát sütöttünk, már csak a cserkész parancsnok úr és Marcella néni. Míg sült a kukorica, elolvastuk az Uj Cimborá legújabb számát. Abban versenyeztünk, ki olvas szebben, hiba nélkül. Akik szépen és hiba nélkül olvastak, azok kapták jutalmul a finom, frissen sült kukoricát. Még ilyen finom kukoricát nem is ettünk életünkben, azért volt olyan finom, mert a cserkészparancsnok úr és Marcella néni sütötték.

Hat óraker sorakoztunk, búcsút mondtunk a szép helynek és énekelve, jó kedvvel megindultunk vissza a városba.

Pinczés Gábor,
I. g. o. t.

Megjegyzés: A kis munkatársak rovatában figyeljétek mindig, nincs-e helyesírási hiba. Mindenkinek úgy közöljük le a munkáját, ahogy beküldi, hogy akik nem tudnak helyesen írni, megtanulják, melyik szót hogyan kell írni. Én is hozzászóllok, ti is hozzászóltok. Közösen beszélünk meg mindent.

Bethlen Katalin, Cămpia-Turzii: Találóskép megfejtés.

Két gyermeknek elmentek valahová a szülei. S mikor magukra maradtak, azon törtek a fejüket, hogy mivel szórakozzanak. Eszükbe jutott, hogy felöltöznek szüleik ruhá-

jába. Erre a kislány előkereste a mamájának egyik estélyi ruháját, a kis fiu a papája felöltőjét és magukra vették. A kis fiu kivette az asztalon álló vázából a virágot, miközben a váza felborult, s a viz mind kiömlött. Aztán a szekrényből mindent kidobáltak, keresve a menyasszonyi fátyolt — s egymásba karolva elindultak az esküvőre. Ekkor megérkezett a mama, aki a felfordulást látva, összecsapta a kezét.

Gárom madár száll az őszbe' s didereg az ágon,
Hej nincs is már mag, eleség kiinn a rónaságon.
De ha sorsuk rosszabb is itt s dideregnek, fáznak,
Elmenni, vagy itt maradni — öke nem tétovázna.
Átszenvedik a zord telet, itt maradnak vélünk,
Jóban, rosszban tavaszvárva mindig együtt élünk.

L. M.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő,

Hetedik lecke. — Sepa leciono.

Az egyszerű szavak. — La simplaj vortoj.

Az egyszerű szavak a magyar névmásoknak felelnek meg. Ha a határozatlan alakú névmások (iu, io, ie, ia, iam, iom, ial, iel, ies) elé *k* betűt teszünk, kérdő névmásokat kapunk, *t*-vel mutató, *ĉ*-vel általánosító névmást képezünk a *nen* előképző pedig a tagadó névmást képezi.

Névmási alakok. — Pronoma formo.

iu = valaki	} Felveszik a tárgyeseti és többesszámú szavakat:
kiu = ki	
tiu = az	
ĉiu = mindenki	
neniu = senki	

A névmási alak személyre és bármely határozott főnévre vonatkozik.

Pld.:

Kiun vi vidas? = Kit lát ön? (Kit látsz te?)
Tiu homo estas ruza = Az az ember ravasz.
Tiu hundo estas fidela = Az a kutya hűséges.

A kérdő névmással a részeshatározót (aki, amely) is fejezzük ki:

Tiu, kiu = az, aki
La hundo, kiu bojas en la korto = A kutya, amely ugat az udvaron

Jól jegyezzétek meg! A mutató névmás előtt soha sem használunk névelőt. Tehát: Tiu hundo, és nem: la tiu hundo.

Összetett szók. — Kunmetitaj vortoj.

Az eszperantó nyelvben, akárcsak a magyarban, összetett szavakat is használunk, vagyis két, vagy több szóból egyet alkotunk. Ilyenkor a főnévi vagy melléknévi képzőt rendszeresen csak az összetett szavak végén használjuk.

Pld.

fero = vas	ŝipo = hajó
tero = föld	blanka = fehér
vaporo = gőz	fervojo = vasút
neĝo = hó	terpomo = burgonya
vojo = út	vaporiŝipo = gőzhajó
pomo = alma	neĝblanka = hófehér

Azért közlünk mostanában ilyen rövid lecke-ket, hogy ezeket jól megtanuljátok. A róka és gólya históriáját küldjétek be magyar-eszperantó fordításban. Nem baj, ha hibás is.

Mi is az Új Cimborá olvasótáborába tartozunk. Levélben már bemutatkoztunk, de most fényképen is bemutatjuk magunkat. Nevünk: Bán Jolánka és Évike. Turdán lakunk. Az Új Cimborát nagyon szeretjük. Semmi kincsért, pénzért meg nem válnánk tőle.

KIS CSERKÉSZEK

(Folytatás.)

Szóval beléptél a farkaskölykök közé, azért, hogy cserkészmunkát végezz. Jól vigyázz, munka vár rád, de ez nagyon furcsa munka, csak dalolva szabad elvégezni. Zendítsünk hát rá egy nótára! Ha ti nem ismernétek ezt a nótát, ismerni fogja a cserkész-vezetők. Ha ő sem ismeri, írjon egy lapot s elküldjük a dal kottáját.

*Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő.
Madár lakik benne, madár lakik tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak,
Dalolja ki nevét a babámnak.
Csárdás kisangyalom
Érted fáj a szívem nagyon.*

A farkaskölyökjelölt-próba arra való, hogy megszokd, bármily nehéz munka vigan dalolva fél olyan nehéz.

Ha már farkaskölyök vagytok, akkor tudjátok meg, hogy nektek is van egy titkos jeleitek. Ha egy farkaskölyök öreg farkassal, vagy pedig valamelyik társával találkozik, jobb keze mutató és középső ujját fenntartva (ez a titkos jel) így köszön: Hű maradok! (Hű marad a törvényhez.) Az öreg farkas válaszol: Légy kitartó! (a törvény megtartásában.) Farkaskölyök társ válasza: Segítlek! (a törvény megtartásában egymást segíteni kell). A titkos jel két ujját a két törvényre emlékeztet:

1. A farkaskölyök hallgat az öreg farkasra.
2. A farkaskölyök uralkodik önmagán.

Vajjon mi is a cserkészlet és farkaskölyök mozgalom célja, mit gondoltok? Jó honpolgárok nevelése, akik tudják mi a kötelességük hazájuk, egyházuk, nemzetük és embertársaik iránt.

Öfelsége II. Károly király, aki a romániai cserkészeknek legfőbb parancsnoka, arra gondolt, hogy az ország összes gyermekeit egy hatalmas új nevelési rendszerbe kell tömöríteni és ezért alakította meg a „Straja Țării” a „haza őrei” mozgalmat. E szervezetnek legelsősorabb alkotórésze a cserkészlet.

Amikor az otthonban összegyűlünk, mint jó honpolgárok elénekeljük a himnuszt. Ezt mindenki tudja, hiszen már az iskolában is tanultuk. Azután elmondjuk a jelmondatot (Deviza) „Gata oricând, credința și muncă pentru țară și rege. Sănătate.” Légy résen hitte! és munkával hazáért és királyodért. Egészséget. Ugyanakkor kérjük a Jó Isten segítségét is elvégzendő munkánkhoz. A cserkész ima így szól:

Mindenható Úristen! Alázatos szívvel fordulunk Te hozzád munkánk kezdetén. Nagyra-török céljaink, de gyarló a mi erőnk. Kérünk azért minden erőnek forrása támaszd meg a

mi gyengeségünket és tedd eredményessé a mi munkánkat, hogy azzal, amit tanulunk hazánknak, egyházunknak és embertársainknak javára lehessünk. Szent igazságotól és a becsülettől soha el ne tántorodjunk. Ámen.

Végül mint jó farkaskölykökhöz illik, elfoglaljuk az órát. Háromszoros: „Huj, huj, hajrá!” vidám csatakiáltással. *Ernö bátya.*

Vincze József III. g. o. t. Braşov: Találós képek megfejtése.

Józsi és Sári azon gondolkoznak, hogy mit játszanak? Elhatározták, hogy esküvősdit játszanak. Sári felöltözik menyasszonynak, Józsi vőlegénynek. Sári az anyukája ünnepi ruháját, Józsi meg az apukája kabátját vette fel. A szekrényből mindent kivertek. Józsi, ahogy vette ki a virágot a vázából, felborította azt, s a víz kifolyt. Az öltözködéssel kész lettek. A vőlegény épp átnyújtotta a virágot, mikor belépet az anyukájuk és bizony nagy haragra lobbant a felfordulás láttára. Aztán elévette a gyerekeket és megverte őket.

Megjegyzés: Van-e valami észrevételeitek? Irjátok meg!

Szelczky Mihály III. el. o. t. Baia-Mare: Találós képek megfejtése.

Két testvér azon gondolkozott, hogy mit játszanak. Nem volt otthon senki. A fiú azt mondta: Játsszunk esküvősdit. — Na jó! mondta a kis lány. Kiveték a szekrényből az anyukájuk s apukájuk ruháját és fel öltöztek. Aztán a fiú ki vette a vázából a virágot és odaadta a leánynak. De a váza leesett és a víz ki ömlött. A sifonyba fel volt forgatva minden. Pont akkor jött haza édes anyjuk.

— Hátt mit csináltatok? — kiáltott rájuk mérgesen. Ezel vége van a mesének.

Megjegyzés: Van-e valami észrevételeitek? Irjátok meg!

Nemes Nagy Éva: Nyári beszámoló.

Az új iskolai év kezdetével én is beszámolólok a nyári vakációról. Junius 20-án vizsgáztam a IV-ik osztályról. — Cristuron és 22-én már lettem itt Braşovban a Szeretetházban a felvételi vizsgát. Egy kicsit meg is viselt a sok tanulás s izgalom. Nagyon legyengültem és édesanyám nem engedte, hogy társztó dolgokkal foglalkozzak. Azért hallgattam addig. Mindennap mentem zongoraóra. Aztán olvasgattam. Gál Mózes bácsitól „Hamkát” és Marcit olvastam el. Marcit nagyon szeretem és ajánlom minden kis cimborának. Gyönyörű szép könyv, talán a legszebb az egész világon.

Az Uj Cimborát is nagyon szeretem. Meséit, verseit, regényét mindig elolvasom.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Ha más helyre költözködtök, vagy bármily változás is állna be (lapátruházás, átírás a kisebb testvér címére stb.) a kiadóhivatallal azonnal tudassátok.

Ezenkívül még arra kér benneteket a kiadóhivatal, hogy küldjétek be kis barátaitok, barátnőitek s ismerős gyermekek címét, — hogy mutatványszámot küldhessen nekik a kiadóhivatal. Hadd rendeljék meg ők is az Új Cimborát.

Józsa János, Odorheiu. A levél megérkezett. A levélből mindent megértettem. A megkezdett sorozatot, ha ennek akadálya nem lenne, szeretnénk tovább folytatni. Az üdvözléseket s jókívánságokat hasonlókkal viszonzom. — *Dr. Dobos Ferenc, Odorheiu.* Meglepetéssel értesültem, hogy a lapot nem kapja. *Eddig minden számot pontosan elküldtünk.* Újlag küldeni fogjuk a hiányzó számokat. Üdvözetem küldöm. — *Deák Sándor, Săvădtsla.* A „Zizi” c. gyermekoperette vonatkozóan írtam. Könyvalakban kiadva nincs, úgy hogy jelenleg csak gépelt példányok kaphatók belőle. Az sincs több most még 5—6 példánynál. Várjuk válaszát. Küldjük-e a darabot? — *Deák Ilonka, Baia-Mare.* Olvastam kislány a postaszelvényre írt üzenetted és üdvözetted. Élejtelt adtál magadról. Én azonban jobban szeretném, ha mindjárt egy hosszú levelet írnál. Édesanyádat üdvözlöm. — *Sarkady Kató, Nagy Ferenc címén, Berindean.* A csúf őszi napokban remélem gondolsz majd az Új Cimborára egy-egy hosszú levéllel. — *Recha Bertalan, Satu Mare.* Egész véletlenül ismertelek meg Berci a legutóbbi látogatásom alatt. Akkor megtetszett neked a lap, nem is sokadoztál, hanem megkérted szüleidet, hogy rendeljék meg neked. Megrendelték s már el is küldted az első leveled, benne a keresztrejtvény megfejtését. Hát vajjon a barátaid is megrendelik-e az Új Cimborát? No majd toborozd be őket. Megfejtésed a sorsoláson résztvesz. Írj máskor is. — *Boldizsár Lily VII. el. o. t., Cluj.* Szépen, rendesen írtál, ahogy kell is írni már egy VII. el. osztályosnak. A megfejtés a sorsoláson résztvesz. — *Winkelmayer Anna I. g. o. t., Cluj.* Megfejtésed beérkezett. A sorsolásra be is kerül. — *Winkelmayer Margit I. g. o. t., Cluj.* A rejtvény felrajzolásán gondnal dolgoztál. Halvány piros tintával rajzoltad a kocka hálózatot és késsel bele a betűket. Rendességet és jóízletet olvastam ki a munkádból. A rajzok bejöttek. A kiállításra el is visszük őket. — *Glasner Judit, Cluj.* Még csak most léptél be az Új Cimborák közé, máris írtál a szerkesztőségnek levelet. Ezt már szeretem! Örülsz, hogy végre te is az Új Cimborák közé tartozol. Egy régi vágyad teljesült most be, hogy új cimborá lettél. Küldöd mindjárt a rejtvény-megfejtést is. A megfejtés a sorsoláson résztvesz. Léderer Éva betoborzott téged ügyesen, de te kit fogsz toborozni Jutka? — *Takács Pál, Borsa.* A mutatványszámot megkaptá, benne a felhívásunkat. A felhívásra méltó volt a válasz: megrendelte az Új Cimborát. Bár lenne meg felhívásunkra a kívánt ered-

mény s minden mutatványszámos megrendelné. — *Fáy Árpád IV. el. oszt. tanuló, Ciocai.* A szerény és bátortalan kis cimborák közé tartozol Árpádka. Azonban most mégis megemberelted magad — és annyi idő múltán beküldted a bemutatkozó leveledet. No légy ezután bátrabb és írd gyakrabban te magad. — *Hronyecz Irénke I. gimn. oszt. tanuló.* Vártam Irénke a leveledet, amit még a nyári kiránduláson beígértél. — *Baia-Sprie: Spáczay Árpi, Pap Évi, Csorba Bandi, Hajdu Emma.* Kapjátok-e rendszeren a lapot? A nyáron lettetek új kis cimborák. Azóta mindig várom a bemutatkozó leveleteket. — *Csepreghy Gabika és Palika.* A kis szürke veréb kopogtatott a minap az ablakomon. Tőle tudtam meg, hogy az Új Cimborát milyen nagyon szeretitek. Én elhiszem, amit a szürke veréb mond, de jobban szeretném, ha ti magatok írnátok meg, hogy így van-e? S még azt is szeretném, ha megírnátok az ottani ismerős gyerekek címét, hogy mutatványszámot küldhessünk, hogy ők is hadd ismerjék meg az Új Cimborát.

Humor.

Nem mindegy...

Mark Twain a híres író, akinek különös tréfás és ifjúsági elbeszélései világhíresek, vásott gyermek volt fiatal korában. Édesanyja mindent megkísérelt, hogy a rossz gyerekek a javulás útjára térjse. Egy napon az apa egy csinytevése miatt alaposan elverte Mark Twaint. Miközben a gyermeket verte, elkeseredésében így szólt:

— El sem tudod képzelni, te gazember kölyök, hogy fáj nekem, mikor rosszaságodért meg kell, hogy verjelek.

A kis Mark Twain bögre felelt az apa szavaira:

— Igen, de nem ugyanazon a helyen fáj, mint nekem.

Mama: Gyermekek legyetek csendben, mert nagyon fáj a fejem és a kezemet sem tudom megmozdítani.

Pisla (sugva a bátyjához): Hallod Sanyi? most a legjobb alkalom a mamának megmondani, hogy beverted az ebédlő ablakát!

Sa mar-i kis cimboráinknak üzenjük, hogy a nyári kirándulás fényképe *Kósa* bácsi fényképészeti műtermében készült a Dácia udvarban. Keressétek fel *Kósa* bácsit, nála lehet megrendelni a képeket. Minden kis kirándulónak kedves emléke lesz ez a kép.

Tg.-Săcucesci kis cimboráinknak üzenjük, hogy az előfizetést ezután ne Xantus Lajos urnak fizessék, hanem egyenesen a kiadóhivatalnak juttassák el. Ennek megkönnyítése végett a kiadóhivatal kitöltött postautalványt küld.

KIADÓ BÁCISI POSTÁJA

Az utóbbi hetekben a következő előfizetések folytak be:

Deák Sándor Sávadisla 170, Sarkadi Kató Berindan 200, Deák Ilonka Baia-Mare 50, Csepregi Gabi Radna 100, Zaláu: Takács Albert 50, Sári Évi 200, Satu-Mare: Nemes István 67, Takács Attila 50, Kaufmann Aliz 50, Roth Gyula 100, Jakab Ágica 50, Eölbáum Gyurka 50, Swarcz Jancsi 50, Bán Tamás 50, Pap Iduka 67, Lovass Ica 50, Molnár Erzsébet 17, Bodonyi Ica 100, Blága István 17, Bereczki Dezső 17, Polák Irénke 17, Pabozsnyai István 17, Istók Karcsi 37, Balogh Anti és Bözsike 17, Gyügyei Zsiga és Karcsi 17, Szikszó Gézané 17, Barta Zsigmond 50, Krajcsovics Ica 17, Francia József 20, Bódi Sanyi és Tibi 50, Harkai Ferenc 17, Sáska Pityu és Sári 50, Ickovits Tibi 17, Reszler Kató 17, Barbul Palika 100, Deák Kalmán (M. P.) 500, Körössi Ilonka 50, Rátónyi István 85, Jónás Kató 50, Károlyi István 25, Reiter Ági 50, Moldován Tibi 17, Fodor Ancsi 17, Szarvadi Mária, Saja Ida 43, Barta Pista 50, Kiss Tihamér 50, Hildegárda róm. kath. plébánia 100, Gerényi Joli 50, Jónás Laci 50, Kalmár Imre 50, dr. Müller Rudolf Carei 200, Pálffy Pál Iernut 100, Rossy Nusi Ineu 100, Kiss Sándor Braşov 100, Unit. Egyház Bedini 175, dr. Máthé István Ocland 235, Fábrián Lajos Braşov 100, Zavada Karcsi Targu-Mureş 100, Bende Kató és Jenő 150, Zelch János Baraolt 100, Ujvári András Teiuş 76, Ady Samu Turda 100, Domján Éva Tg.-Săcuiesc 50, Cluj: Unit. alsó oszt. könyvtára 100, Balogh Anna 50, Bogdán Mancsi 50, Pápay Ferenc 20, Papp Ibolyka 20, Léderer Éva 17, Fodor Irén 50, Mándy Zoltán 200, Máthé János Ghilad 100 Lei.

A legszebb magyar mesék egyike, László Marcella: Nótás Zsuzska c. mesekönyve, amelyet már finn és eszperantó nyelvre is lefordítottak. A diszes kötésű, színes táblájú képes, mesekönyv a pénz előzetes beküldése mellett megrendelhető az Új Cimborá kiadóhivatalában: Cluj, Baron L. Pop 5. Ára portóval 60 Lei, előfizetőknek 45 Lei.

A Minerva R.-T. kiadásában megjelent:

Dr. Görög Ferenc: „Magyar nemzet történelme“ c. könyve. Gyermekeknek, felnőttek egyformán érdekes olvasmány. Ára füzve 80 lej, kötve 100 lej. Ugyancsak a Minerva R.-T. kiadásában jelent meg Dr. Szász Ferenc: „Öserők“ c. könyve, a komoly ifjúság és a felnőttek számára. Ára 65 lej. Megrendelhetők kiadóhivatalunkon keresztül is.

FEJTÖRŐ

Rovatvezető: Súlyom István.

Keresztrejtvény.

Beküldte: Kárpáti Egon II. g. o. tan. Cluj.

Vizszintes sorok: 1. Olasz ironő. 8. Kelet idegen nyelven. 9. Ák. 10. Gabonafajta. 11. Ember, idegen nyelven. 12.ra, ragályos kelettség. 15. Például rövidítése. 16. Szerzetes. 17. Orosz népzézer. 18. Vissza: Nemzet mássalhangzói. 19. Szerszám. 20. Apósa, (népiesen). 21. Királyi szék.

Függőleges sorok: 1. Repülőgép, idegen nyelven. 2. Híres német mérnök. 3. Kártyafigura. (Ék. h.) 4. Énekes mássalhangzói. 5. Férfinév. 6. Igekötő. 7. Állati hang. 12. Hím állat. 13. Nemzet. 14. Olaszországi tűzhányó. 16. Német sör. 20. Izület.

Megfejtési határidő: 1936 november 15. A megfejtők között jutalomkönyveket sorsolunk ki.

Kérjük magyarországi előfizetőinket, hogy előfizetési díjaikat, a „Studium“ könyvkiadó R. T.-hoz, Budapest, Keckeméti-u. 8. sz., az Új Cimborá számlájára szíveskedjenek befizetni Új előfizetések ugyanott eszközölhetők.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck. Amerikában 300 lej.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

TELEKY DEZSŐ és SIMON SÁNDOR.

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.